

EUROPA.

6

Regio.

Europa
unde dicta.

Situs.

EVROPAM licet omnium minimā, primo loco cum potissimis Terrestris Globi Delineatoribus, descri-
bemus: vel ob soli nobilitatem, vel ob frequentiam incolarum, vel ob præclara eorū facinora qui eam
hactenus tenuere. Plinius eam altricem vocat victoris omnium gentium populi, longēque terrarū pul-
cherrimam. Aliæ sanè partes etsi maiores sint, vastioresque, minùs tamen habitatae sunt. Principium igitur
det has aliāq; ob causas plurimas Europa: nobilissima hæreditatis Iapheti (qui primogenitus Noxi libero-
rum sua pomeria produxit etiam in fratrum Semi Chamique terras) portio. Hæc paucis de ordinis ratione: iam
punc Erymon succedit explicandū. Herodotus nominis huius originē ignorari notat: aliis tamē ab Europā Ty-
riā dici, Agenoris Phœnicū (Libyē inquit Isidorus) regis filiā: quam Iovem in Bovem conversum rapuisse tergo-
que impositam Sydone in Cretam, vel Cyprum avexisse, fabulantur veteres. Alii fabulis reiectis, raptam volunt
Navi Tauriformi: alii Navem hinc agnoscunt quæ Iovis tutelam, effigiēque Tauri habuerit. Palephatus virum
quendam Cretensem Taurum nominatum fuisse scribit, qui ex Tyrrhenā regione cum ceteris puellis Europam
regis filiam abduxit captivam: sunt qui Legionē militarem fuisse arbitrantur, qui inter Signa Insigne erat Tauri:
quidam, ob pulchritudinem regionis, per similitudinem raptæ filiæ, sic appellatam ferunt. Ab Europeo sic voca-
tam non malè quis dixerit, quem in hac Orbis Terrarum parte aliquando regnum tenuisse memoriæ proditū.
Becanus persuaderi nolens Europam Græcam habere nomenclaturā, quā prius ab Cimmeriis sit habitata, quā
ab Græcis, iisq; alia quā his fuerit lingua, sic vocatam putat à gentis præstantiā: *VER* enim monosyllabū per
diphthongum elatum nihil aliud esse, quā magnum quid & excellens, quodque in quāque re præstantissimum:
HOP autem hominum multitudinem designare. Europæos, hodie *Francos* universim appellant Asiatici. Turcis
Franki vocantur religionis Romanæ cultores, ut *Romei* qui Græcæ addicti. Abyssini, quod testantur variorū E-
phemerides, in Africa, nos etiam *Alfranges*, Christianorū autem regionē *Frankiam* nūcupant. Hæc de nomine,
sequitur Situs sive Quantitas. Quod illam attinet, tenendū cum primis Ptolemæum aliōsque veteres Europam
collocare inter Climata 4 & 9: inter Parallelos 11 & 21: inter gradus latitudinis 36 & 54. longitudinis 17 & 61: no-
stræ ætate, quum & Solis declinatio, quemadmodum observatum est, mutata sit, & plurima loca, Europæ no-
stræ ad censenda, ad 72 usque latitudinis gradum versùs Septentrionem in notitiā venerint: eamq; ob causam
ulterior Climatū Parallelorūq; Notatio fuerit excogitata: Sita conspicitur Europa inter Climata 14 & 19:
Parallelos 11 & 35: Gradus denique latitudinis quidē 36 & 54, longitudinis autem, si, quæ longissimè
se expandit, consideretur à Promontorio Hispaniæ, quod *Cabo S. Vincentii* hodie vocant, usq; ad lineam rectā à
Tanais fonte ad Oceanum Borealem ductam, inter Gradus ferè 17 & 54: quæ verò brevissima, ab eodē Hi-
spaniæ Promontorio usq; ad Maleā Peloponnesi caput, exclusis Ægei maris, quæ Europæ adnumerari possunt,
Insulis, inter gradus 17 & 54: adeò ut meridionalissima Europæ sint gradu latitudinis 36, Hispaniæ
mons Calpe, una Herculis Columnarum, Promontorium Siciliæ Austrinum, *Odyssia* olim, & Peloponnesi, ho-
die